

SINH VIÊN VIẾT VỀ KÝ TÚC XÁ

Thân gửi mái nhà chung Ký túc xá D2 - Trường Đại học Sư phạm Kỹ thuật thành phố Hồ Chí Minh của tôi!

Thấm thoát đã hai tháng trôi qua, kể từ ngày tôi chính thức bước chân vào ngôi nhà chung thân yêu D2 của Trường Đại học Sư phạm Kỹ thuật thành phố Hồ Chí Minh. Mới ngày nào, trong lòng tôi có biết bao là bỡ ngỡ, là lo lắng khi quyết định sinh hoạt và học tập trong Ký túc xá mới của trường, nơi mà tôi chưa từng nghĩ mình sẽ chọn làm ngôi nhà thứ hai khi tôi còn là cô sinh viên năm nhất vừa rời khỏi vòng tay cha mẹ. Vậy mà nay, D2 sao mà thân quen quá, sao mà đằm thắm quá. Nó gắn bó với tôi từng ngày, từng giờ trong quãng đời sinh viên tươi đẹp mà tôi đang viết nên. Nó cùng tôi đón ánh mặt trời mỗi sớm mai thức dậy, cùng tôi sinh hoạt, cùng tôi ăn uống, cùng tôi học tập, vui chơi và đưa tôi vào những giấc mơ êm đềm không lo toan, không chút phiền muộn.

Cùng với những người chị em thân thiết trong cùng một phòng và những người bạn bè, những người bạn láng giềng thân mến trong mái nhà chung, tôi đã yêu và yêu rất nhiều nơi tôi đang sống! Yêu cô bé giường trên mỗi khi nhúc nhích là làm lắc lư chiếc giường bé nhỏ của tôi. Tôi yêu những tổ ấm xinh đẹp được bạn bè sắp xếp gọn gàng ngăn nắp, đối với chúng tôi nó không chỉ là chỗ tựa lưng tuyệt vời sau những ngày làm việc mệt mỏi, không chỉ là góc học tập quen thuộc, nào sách nào vở cùng chúng tôi chong đèn khi những ngày thi đến, mà nó còn là nơi để chúng tôi thỏa sức sáng tạo, thể hiện cá tính, sự yêu thích của bản thân, là một góc riêng để chúng tôi sắp xếp, bày trí những vật kỷ niệm để nhớ về gia đình, bạn bè ở quê hương và bố trí những đồ dùng cá nhân phục vụ cho công việc học tập và sinh hoạt. Tôi yêu từng ô vuông gạch trắng trên sàn nhà, nơi mà chị em chúng tôi quây quần bên nhau, trò chuyện, ăn uống cùng nhau. Mỗi người một quê hương, một giọng nói, một cách sống, một chuyên ngành, một sở thích và một mảng ký ức tuổi thơ khác nhau, nhưng cái tình quê sao mà chân chất quá! Nó gần gũi và quá đổi thân thương! Quan tâm nhau, cảm thông cho nhau, chia sẻ với nhau những khó khăn, vất vả trong cuộc sống xa nhà và cùng nhau áp ủ những giấc mơ. Tôi yêu từng chiếc đèn nê-ông thấp sáng trong gian phòng, yêu từng ô cửa sổ những buổi chiều hoàng hôn lộng gió, yêu chiếc gương mỗi sáng chúng tôi chỉnh chu quần áo trước khi đến trường. Tôi yêu góc sân thể thao phía trước sảnh Ký túc xá D2, nơi diễn ra những trận cầu sôi động, đầy nhiệt huyết của các bạn trẻ Sư phạm Kỹ thuật. Tôi yêu những lúc D2 rộn ràng hòa nhịp

cùng triệu trái tim Việt Nam, dõi theo những trận bóng đá hấp dẫn mà đội tuyển Việt Nam tranh tài với bạn bè quốc tế. Yêu sao giọng nói ngọt ngào của cô bé phát thanh viên trong chương trình “Quà tặng âm nhạc“ mỗi chiều thứ bảy, yêu bác bảo vệ luôn bên bàn làm việc đúng giờ như một người cha lớn dõi theo bước chân của những đứa con rời khỏi mái nhà, yêu từng góc hành lang luôn vang tiếng bước đi, tiếng cười đùa của các bạn, yêu từng hàng ghế đá nơi tâm tình, nơi thêu dệt nên những chuyện tình ngô nghê của thời sinh viên...Cứ thế, con người và cảnh vật nơi đây đã chiếm trọn trái tim tôi, thân thuộc như một gia đình. Mọi thứ vật chất, trang thiết bị đều rất tiện nghi và an toàn, từng thiết kế trong một gian phòng đều nhằm phục vụ hiệu quả cho chúng tôi một đời sống sinh hoạt tốt nhất. Những chương trình phát thanh được ban quản lý Ký túc xá sắp xếp hàng tuần đều thể hiện một sự quan tâm lắng thắm dành cho các bạn sinh viên xa nhà trong khu nội trú. Đó là những chương trình thời sự kịp thời cập nhật thông tin và những sự kiện xảy ra trong nước và quốc tế. Đó là những lời nhắc nhở, phê bình, biểu dương nhằm rèn luyện cho chúng tôi lối sống kỷ luật và giữ gìn vệ sinh chung trong một tập thể lớn.

Tất cả những hành động mà D2 đã mang đến cho chúng tôi giống như sự chăm lo của một gia đình dành cho những đứa con, cho thế hệ tương lai của đất nước. D2 đối với tôi giờ đây là tình yêu thương, là lòng biết ơn đối với tâm huyết của ban quản lý Ký túc xá, đã ra sức hỗ trợ cho sinh viên có được một nơi ở tiện nghi, văn minh và sạch đẹp. Với sự bảo bọc to lớn ấy, tôi và các bạn nội trú tại Ký túc xá D2 trường Đại học Sư phạm Kỹ thuật thành phố Hồ Chí Minh sẽ chấp hành tốt kỷ luật nội trú, ra sức giữ gìn vệ sinh chung để xây dựng nên một Ký túc xá sạch đẹp, nề nếp. Riêng tôi, sẽ cố gắng phấn đấu học tập thật tốt, để trở thành một người có ích cho xã hội, trở về xây dựng mái nhà xưa ngày càng giàu mạnh, tiếp tục chăm lo cho đời sống các thế hệ sinh viên sau này.